

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

• مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمایر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی: نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷
• انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

حضرت علی (ع):

یاری رساندن به ستم‌دیده فریاد خواه و شاد کردن غمناک، از کفاره‌های گناهان بزرگ است.

نهج البلاغه، حکمت ۲۴

سخن‌روز

گلایه شهاب حسینی به سانسورهای سریال «آبان»

شهاب حسینی در تازه‌ترین اظهارنظر خود به سانسورهای صورت گرفته درباره سریال «آبان» واکنش نشان داده است. به گفته او: «بسیاری از لحظات کاراکتر فریبرز ثابت از این سریال حذف شده و این برای من دردناک است. اگر چیزهایی حذف شود که من از قبل فکرش را نکرده باشم، خب می‌گویم راست می‌گویند فکرش را نکرده بودم، اما مطمئن باشید آن چیزهایی که حذف کردید، حتی در صورت پخش شدن هم جای نگارنی نداشتند.» /**ایستا**

خبر سیروس مقدم درباره فصل ۸ «پایتخت»

سیروس مقدم، کارگردان سریال پایتخت اعلام کرد در صورت رضایت محسن تنابنده، ساخت فصل هشتم این سریال از همین سال ۱۴۰۴ آغاز خواهد شد. با توجه به فصل‌های گذشته و اظهارات عوامل سریال پایتخت، پیش‌بینی می‌شود بازیگران اصلی یعنی محسن تنابنده، احمد مهران‌فر، ریمایرامین‌فر، نسرین نصرتی، بهرام افشاری و هومن حاجی عبد‌اللهی همچنان در فصل جدید این سریال حضور داشته باشند.

/ **خبرآنلاین**

همکاری پیمان معادی با «کریستوفر نولان»

پیمان معادی در تازه‌ترین فعالیت سینمایی خود با کریستوفر نولان، کارگردان سرشناس سینمای جهان همکاری خواهد داشت. این بازیگر و کارگردان کشورمان که ایفای نقش در فیلم‌های مشهوری از جمله «درباره‌الی» و «جدایی نادر از سیمین» را در کارنامه خود دارد، قصد دارد سریالی به نام «خوابار» را برای پلتفرم فیلم‌و کارگردانی کند. همکاری معادی با نولان، بنا بر اعلام هالیوود ریپورتر و آن‌طور که در شبکه‌های اجتماعی هم آمده است، بابت یک نقش کوتاه در فیلم «اودیسسه» خواهد بود. /**مه‌ر**

آینده رادیو روشن و پراز فرصت‌های جدید است

رادیو در طول زمان تحولات گسترده‌ای را تجربه کرده است. از جمله این تغییرات، تبدیل آنالوگ به دیجیتال است که کیفیت صدا را بهبود بخشیده و امکان پخش برنامه‌ها با کیفیت بالاتر را فراهم کرده است. همچنین، تعامل با مخاطبان از طریق پیامک و رسانه‌های اجتماعی به جذابیت برنامه‌ها افزوده است.

آینده رادیو بسیار روشن و پراز فرصت‌های جدید است. با رشد اینترنت و محبوبیت رادیوهای آنلاین و پادکست‌ها، شنوندگان می‌توانند به راحتی به برنامه‌های مورد علاقه خود دسترسی پیدا کنند. همچنین، استفاده از هوش مصنوعی می‌تواند به تولید محتوای جذاب‌تر کمک کند.

بخشی از گفته‌های محمد اوزی مجری پیشگوست به بهانه ۸۵ سالگی رادیو در ایستا

نگاره

بنی آدم آینه همدیگرند

طراح: میهای ایگنت

یادداشت

مرضیه فاطمی

روزنامه‌نگار

کاش «کوچه» از کوچه بیرون نمی‌آمد

زنده ماندن خیلی مهم است. زنده ماندن هر چیز خوبی خیلی مهم است. برای همین وقتی معلوم شد که «کوچه» لغو نشده، عشاق حال و هوای جنوب ذوق‌زده شدند. حتی وقتی گفته شد که قرار است «مراسم» نه در قسمت قدیمی و سنتی شهر که در جایی کاملاً رسمی به شکل کنسرت برگزار شود باز ته‌مانده خوشحالی ما از بین نرفت اما افسوس اصلی هم سر جای خودش باقی ماند، افسوس از پریدن روح «کوچه» که البته اجرای امروز نیست و خیلی قبل تر اتفاق افتاده است. ممکن است شما هم بگویید حالا وقت خوشحالی است نه وقت بهانه گرفتن، وقت قدر دانستن و با چنگ و دندان چسبیدن این دست‌آورد است نه وقت ایراد گرفتن از شکل و شمایل اجرای رخدادی که تا بای مرگ و خاموشی رفته بود اما من می‌گویم که آنچه «کوچه» را تا پای خاموشی چراغش برد نه لغو مجوز این و آن نهاد و فلان دستگاه، بلکه خود کسانی بودند که «کوچه» را از دل کوچه‌ها و گف شهر عزیز بوشهر بیرون کشیدند. کسانی که یک رخداد بومی فرهنگی را به یک مراسم پرتشریفات رسمی تبدیل کردند. مراسمی که اقتضات خودش را داشت و این اقتضات کجا و «کوچه» کجا؟ از پیش معلوم بود سازوکار اجرای رویدادی بزرگ، رسمی، پولساز، سلبریتی‌دار و... با روح کوچه یک‌جا جمع نخواهد شد و در نهایت کوچه است که به این تناقض خواهد باخت.

حرف مرا کسانی بهتر می‌فهمند که قبل‌تر، یعنی پیش از مصیبت کرونا و تعطیلی چند ساله «کوچه»، وقتی این رویداد هنوز یک دوره‌می بزرگ صمیمی به میزبانی اهالی و هنرمندان بوشهری بود آن را تجربه کرده باشند. کسانی که «کوچه» را وقتی دیده باشند که هنوز قرار نبود اصلاً سر و شکل برنامه‌ای را داشته باشد که مجوز و تشریفات و پخش زنده بخواهد و نیاز داشته باشد به ورود الزاماتی چون شورای تأمین و حراست و...

ما و البته مردم بوشهر می‌دانیم که بردن «کوچه» به این سمت چطور آن را قبل از اتفاقات امسال، از مرز انداخته بود. «کوچه»‌ای که روزی محلی برای دور هم جمع شدن آدم‌های کوچه و میهمانان معمولی‌شان بود، در شکل جدیدش یک تفریح فرهنگی لوکس شد که نه پول هرکسی به آن می‌رسید و نه مخاطبان واقعی‌اش با بعضی ملاحظاتش کنار می‌آمدند. برای همین وقتی محسن شریفیان گفت که «لغو مجوز کوچه باعث مردنش نمی‌شود بلکه خود مردم آن را ادامه خواهند داد» من یکی واقعاً دلم گرد شد به اینکه شاید همه این ماجراها باعث شود که صاحبان و بانیان و مخاطبان اصلی «کوچه» راهشان را از کنسرت‌گذارها جدا کنند، از خیر آنها امید ببرند و «کوچه» را به کوچه برگردانند.

«زن و بچه» در بخش مسابقه جشنواره کن هفتاد و هشتم به رقابت خواهد پرداخت

خیز دوباره سینمای اجتماعی

گزارش

گروه فرهنگی

پس از گمانه‌زنی‌های بسیار درباره احتمال حضور فیلم تازه سعید روستایی در جشنواره کن بالاخره به صورت رسمی اعلام شد که «زن و بچه» نه در بخش جنبی بلکه در بخش مسابقه اصلی هفتاد و هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «کن» حضور خواهد یافت. خبری که فارغ از اهمیت حضور سینمای رسمی کشورمان در سطوح اول جهانی به دلیل موقعیت زمانی ارزش و اعتباری مضاعف می‌یابد. این فیلم پس از ۳ سال کنار گذاشته شدن کامل جریان رسمی سینمای ایران از مجامع بین‌المللی، آن‌طور که به نظر می‌رسد تنها به واسطه ارزش‌های سینمایی‌اش توانسته، قواعد و قوانین محدود‌کننده مسبب سه سال دوری را به عقب براند و در میدان رقابت با برترین آثار سینمای جهان قرار بگیرد. پس از اتفاقات عجیب و غریبی که برای «برادران لیلیا» افتاد و شرایط به گونه‌ای پیش رفت که به نظری می‌رسید این فیلم به سیاه جاله این ستاره عرصه کارگردانی بدل شود و این استعداد درخشان فیلمسازی را از جریان رسمی سینمای ایران حذف کند اما سعید روستایی تصمیم هوشمندانه‌ای گرفت و صبر کرد تا اوضاع آرام‌شود و پس از فروکش کردن سرودها در آرایش فیلم تازه خود را با عوامل جریان‌ساز سینمای ایران جلوی دوربین ببرد. پری‌ناز ایزدیار، پیمان معادی، سها نیاستی، حسن پورشیرازی و فرشته صدرعرفایی از جمله بازیگران «زن و بچه» هستند. پذیرفته شدن این فیلم در جشنواره کن به اعتقاد کارشناسان و منتقدان حوزه سینما گواهی بر شایستگی‌های سینمایی این فیلم است؛ آن‌گونه که توانسته در دورانی که سینمای رسمی ایران با برچسب‌های متعدد به انزوا کشیده شده، بار دیگر نه تنها حضور خود را در مجامع جهانی سینما به تعبیری تحمیل کند بلکه علاقه‌مندان جدی سینمای ایران را هم به رستاخیز دوباره سینمای اجتماعی و لذت تماشای آن در سالن‌های سینمای کشورمان امیدوار کند. این فیلم در شرایطی به جشنواره کن راه یافته که یک نماینده از جریان غیررسمی سینمای ایران همچون ادوار گذشته در این رویداد حضور دارد. قرار گرفتن نام «زن و بچه» به عنوان نماینده جریان رسمی سینما در کنار «اتحاد ساده» در لیست فیلم‌های راه یافته به جشنواره کن با واکنش برخی جریان‌های داخلی و خارجی همراه بوده و سعید روستایی نیز بی‌تصیب نمانده است. اگر چه همان‌طور که در بیانیه کانون کارگردانان آمده هریک از این دو فیلم به شیوه خود تلاش می‌کند استقلال فکری خود را حفظ کند؛ اما گویی حضور سعید روستایی در کن به مذاق آنهایی که مخالف سریا ماندن جریان رسمی سینمای ایران هستند خوش نمی‌آید و آن‌طور که برخی منتقدان پیش‌بینی می‌کنند باید منتظر تیغات این حضور در جریان برگزاری جشنواره و نشست‌های خبری این فیلم بود.

این نگاه که

اگر فیلمسازی

نمی‌تواند با

فاکتورهای مورد

تأیید معترضان

فیلم بسازد،

باید خانه‌نشین

شود، دموکراتیک

نیست. این

رفتارها ادامه

همان دعوایی

است که سال‌ها

ساده‌و در سه

سال اخیر

شدیدتر شده

است و برخی

هم در محافل

سینمایی

خارج از ایران

به این فضا

دامن می‌زنند

ومی‌خواهند

توجه‌ها را از

فیلم‌های خوب

سلب کنند و به

نفع فیلم‌های

زیرزمینی پیش

بریند

کن، تسلیم شایستگی‌های سینمای سعید روستایی شد

هوشنگ گلمکانی، منتقد سینما با اشاره به تداوم حضور مستمر جریان غیر رسمی سینمای ایران یا سینمای زیر زمینی در جشنواره‌های جهانی، درباره راه یافتن فیلم سعید روستایی به بخش مسابقه جشنواره کن پس از سه سال غیبت جریان رسمی سینمای ایران از محافل سینمایی می‌گوید: «در سه سال اخیر این گرایش در جشنواره‌های جهانی وجود داشت که صرفاً فیلم‌های خارج از جریان رسمی سینمای ایران را بپذیرند اما امسال یک فیلم از سینمای ایران را که در مناسبات رسمی ساخته شده، قبول داشته‌اند و به نظر می‌رسد فیلم سعید روستایی آنقدر کیفیت داشته که به نوعی انگار خودش را به جشنواره کن تحمیل کرده است.» او در پاسخ به سوالاتی درباره برخی حواشی و موضع‌گیری‌های منفی نسبت به راه‌یابی «زن و بچه» به بخش مسابقه

کن و قیاس فضای این فیلم با سینمای زیرزمینی، درباره اهمیت ادامه حیات فیلم‌هایی که بخش رسمی سینمای متفکر را سرپا نگه داشته‌اند، توضیح می‌دهد: «اینکه هیچ فیلمسازی نباید با معیارهای مورد نظر معترضان فیلم بسازد، خودخواهانه است. این نوع برخورد‌ها و این نگاه که اگر فیلمسازی نمی‌تواند با فاکتورهای مورد تأیید معترضان فیلم بسازد، باید خانه‌نشین شود، دموکراتیک نیست. این رفتارها ادامه همان دعوایی است که سال‌ها بوده و در سه سال اخیر شدیدتر شده است و برخی هم در محافل سینمایی خارج از ایران به این فضا دامن می‌زنند و می‌خواهند توجه‌ها را از فیلم‌های خوب سلب کنند و به نفع فیلم‌های زیرزمینی پیش ببرند. هر فیلمی که واجد ارزش‌های سینمایی خوب است باید به حش برسد همان‌طور که هر کسی که می‌تواند فیلم خوب بسازد، حشش این است که فیلم بسازد.»

امیدوارم من اشتباه کنم

همزمان با اعلام راه یافتن فیلم تازه سعید روستایی به جشنواره کن، خبر فعالیت تازه دیگر فیلمساز شاخص سینمای ایران، اصغر فرهادی، گام علاقه‌مندان سینما را شیرین کرد. همکاری ستارگان برجسته سینمای فرانسه از دیگر نکات دارای ارزش خبری دهمین فیلم اصغر فرهادی است. ایزابل هوپِر، ونسان کسل، ورجینی افریر، پیر نینی و آدام بنسا با حضور کاترین دونو بازیگران «داستان‌های موازی» (Parallel Tales) هستند. فیلم پر ستاره «داستان‌های موازی»

فیلمی که هنوز به کن نرفته مورد حملاتی قرار گرفته و احتمالاً در فضای ملتهمی به نمایش در خواهد آمد.

دارد، می‌تواند سدشکن و برهم‌زننده دیدگاه‌های افراطی‌ای باشد که سینمای ایران را در یک دایره تنگ تعریف می‌کند.

این وظیفه‌ها را تعریف کرده بود؛ معانعت از دیده شدن آثار هنرمندانی که با تمام مشکلات می‌کوشند در ایران فیلم قابل نمایش بسازند. سیاست‌های سینمایی دولت سیزدهم نیز که مروج تولید دو گونه‌کمدی و فیلم ارگانی و معانعت از ساخت درام اجتماعی بود، دقیقاً هم راستا با خواست اپوزیسیون خارج نشین عمل می‌کرد. اینکه سطحی از انتقاد اجتماعی در سینمای ایران تحمل نشود در نهایت به تقویت سینمای زیرزمینی‌ای منجر شد که فارغ از هر چارچوب و محدودیتی، با عبور از خطوط قرمز، برای خود نوعی مشروعیت می‌خرد.

«زن و بچه» فارغ از اینکه چه کیفیتی

نمی‌شناختند. کما اینکه بعد از حضور «برادران لیلیا» در کن که حاشیه‌های زیادی را هم به همراه داشت، هیچ فیلمی از ایران در کن پذیرفته نشده بود مگر اینکه جزو تولیدات سینمای زیرزمینی باشد. کما اینکه همین امسال هم فیلم تازه جعفر پناهی در مسابقه کن پذیرفته شده است. از این منظر راه یافتن فیلمی از ایران که با رعایت موازین قانونی در داخل ساخته شده، به مسابقه کن می‌تواند مقدمه‌ای پر دورانی تازه باشد. در این سال‌ها بخشی از اپوزیسیون خارج نشین با چوسازی و حتی دادن مشاوره به مدیران و تصمیم‌گیران فستیوال‌ها، گروه فشاری ایجاد کردند که برای خود

یادداشت

سعید مروتی

منتقد سینما

اهمیت راه یافتن فیلم تازه سعید روستایی به بخش مسابقه جشنواره کن را از میزان واکنش‌های منفی اپوزیسیون خارج‌نشین می‌توان دریافت. در ۳ سال اخیر، فیلم‌های ایرانی تنها در گونه زیرزمینی‌اش می‌توانستند به جشنواره‌های رده A جهانی راه یابند و اساساً فستیوال‌های مهم سینمای رسمی ایران را دیگر به رسمیت